

Anticlimax in Aalsmeer

Foto: De HV KRAS/Volendam-(wissel)spelers Stefan van Gils, Marnix Roos, Wessel Blokzijl, Rob Goudriaan en Robin Nagtegaal zoeken troost bij elkaar na de zeperd in de return van de finale om de landstitel (34-20).

Wij zijn trots op jullie prestatie

Ooit waren we
plastic doppen

kras-recycling.com. Well worth the visit.

from **waste** to **worth**

JAMMER MANNEN!

Wij wensen de mannen
van HV Kras/Volendam
véél Succes in
het volgende seizoen.

Succes
Schoonmaak
VOOR EEN SCHONERE EN MOOIERE WERELD

www.successchoonmaak.nl

Jan 'de Brak' en zijn vrouw Lies gaan met 'pensioen'

HART VOOR 'DE HANDBAL'

Niet alleen de coach en een aantal spelers zwaaide zondag na de verloren wedstrijd in Aalsmeer af. Ook voor Jan Kwakman gingen de handen in De Bloemhof op elkaar (foto). Voor 'de Brak' was het zijn allerlaatste als teambegeleider van HV Kras/Volendam. De 82-jarige stond op dat moment symbool voor al die andere trouwe vrijwilligers van de handbalvereniging, waarvan sommige aftaaien.

Maandagavond, toen staf, selectie, bestuur en betrokkenen nog één keer verzamelden, kregen ze een staande ovatie, Jan en zijn vrouw Lies. „Het drong zondag nog niet tot me door, omdat we net de finale hadden verloren. Maar ja, aan alles komt 'n end.” Hij was er al bij in de zeventiger jaren. „In de tijd van Het Gouwtje. De tijd dat we in ons oude onderkomen nog een zinken bak hadden, waaraan je je na de wedstrijd of training met koud water kon wassen. Toen kwam het idee om douches te laten maken...”

Zo lang geleden dus. De episode dat HV Volendam landskampioen werd op het veld (1979) en in de zaal (vanaf 2004), ertussen en daarna, ze waren er altijd bij. „Er is een tijd geweest dat onze betrokkenheid – het meereizen in de bus – minder gewenst was. Maar dat trok later weer bij. Iedere trainer is verschillend. Iedere speler ook. Zo kwamen er in de loop der jaren allerlei mensen op het pad van de vereniging. We kunnen op een mooie tijd terugkijken.” Lies: „Met veel plezier, het was onze hobby. Ik zag aan Jans lichaam, als hij uit de bus stapte, dat het nu echt tijd werd om te stoppen.” En het hart? Jan: „Nou, als de scheidsrechters... Dennis van Rooijen, onze fysio, zei dan 'Jan, denk om je hart'. Soms kon ik er even niet mee omgaan. Ik mocht wel eens terloops wat zeggen tegen de scheidsrech-

ters. Oók tegen spelers van de tegenstander. We speelden in de finale tegen Aalsmeer en één van hun beste spelers is Samir Benghanem. Na onze thuiswedstrijd vorige week kwam ik hem in de gang tegen en vroeg hem waar de sleutel van hun kleedkamer was. 'Staat aan de binnenkant, Jan'. Oké, zei ik. Maar niet te dichtbij komen, want jij laat je zo vallen... Hij schoot in de lach, net als twee medespelers. In het veld doet en geeft hij alles voor de winst, daarbuiten is het een fijne vent.”

We hadden veel spelers uit het buitenland. Maar ja, met het 'Ambachtschool Engels' van mij kom je niet zo ver'

„In de eerste wedstrijd had ik al geen goed gevoel”, zegt Jan over de laatste finale. Lies: „Omdat een aantal jongens onder hun kunnen speelden, hadden we hoop voor de tweede wedstrijd. Maar de adrenaline zakte al snel.” Jan: „Ik was vooral bang dat we niet met dubbele cijfers zouden verliezen. Gelukkig gebeurde dat niet. Maar het deed wel zeer, op deze manier verliezen.”

„Met de club maak je slechte tijden en mooie tijden mee. Ik heb er 25 medailles aan over gehouden, een band met veel mensen en heel veel anekdotes.” Als stel volgden ze de ploeg zowat alle keren naar de Europa Cup-wedstrijden. „Dan maak je van alles mee. Officials van tegenstanders die zogenaamd niet verstaan dat je water nodig hebt voor de spelers. Of dat in Israël Rob Duin, de toenmalige fysio, en ik niet de zaal in mochten. En dat publiek van Porto en Nantes, wat een toestanden daar. In Frankrijk raakte onze hoekspeler Maurits van Buren zwaar geblesseerd aan zijn knie. Ik mee naar de kleedkamer, waar hij zat te huilen. Ik om ijs vragen, maar ik sprak geen Frans en ze begrepen me niet meteen...”

Dit seizoen was er ook soms sprake van een taalbarrière. „We hadden veel spelers uit het buitenland. Maar ja, met het 'Ambachtschool Engels' van mij kom je niet zo ver. Ik probeerde me te redden en had vaak hulp van Dennis van Rooijen. Ook zondag na de wedstrijd. Vroeg onze Fransman Abou Fofana of ik het leuk had gehad. Weet je, die jongens van buiten, engelen zijn het. Altijd even een boks of een leuk woordje.”

Met hun groepje, de Duintjes, vader en moeder Eijlers, Admiraltjes, Zwarthoedjes en andere handbalbetrokkenen die altijd meegingen, zetten ze immer de deur open

voor ouders van spelers die van buiten kwamen. „Dan komt zo'n moeder van een Zweedse speler, Alex Binderis, op je af om een knuffel te geven. Omdat Joke Zwart-hoed of ik zijn kleding repareerde als dat nodig was. Want dat soort jongens woont immers ver weg van hun ouders. Dat zijn mooie momenten.”

Dan komt zo'n moeder van een Zweedse speler, Alex Binderis, op je af om een knuffel te geven'

Tussen alle sportieve hoogte- en dieptepunten zat ook menselijk leed. Zoals het plotse overlijden van Siem Admiraal. Lies: „Jan en Siem pendelden op en neer naar de oude Seinpaal, nadat 'de handbal' het beheer daarvan op zich nam.” Jan: „Ik weet nog, die avond in De Opperdam: na een thuiswedstrijd vroeg ik of hij nog een biertje wilde. Maar hij ging naar huis. En kwam daar nooit aan...”

Het is even stil. Ze koesteren de herinneringen. Nu mag een ander het doen, klinkt het in koor. Lies: „We hebben lang genoeg klaargestaan. Nu kunnen we op zaterdagmorgen bij onze kleinkinderen kijken. Door het seizoen heen kon dat nooit, of bij ons slapen ook niet.” De zaterdag stond week in week uit in het teken van 'de handbal'. „'s Morgens boodschappen inslaan voor de wedstrijd. Broodjes en drinken klaarmaken. Of eieren bakken, want de spelers en staf, ze hadden zo hun wensen.”

„En vanaf volgend seizoen kunnen we eens, naast de wedstrijdje van de kleinkinderen, bij de Dames-1 of Heren-2 kijken. En er zal af en toe nog wel iets te doen zijn bij de vereniging, dus we zijn nog niet helemaal uit beeld.” Gelukkig maar...

COLOFON

Deze handbalbijlage is tot stand gekomen op initiatief van HV KRAS/ Volendam, in samenwerking met de NIVO. De verhalen zijn van de hand van Eddy Veerman. Fotografie door John Loch en Fred Mol. Opmaak door de Nivo-redactie: Kevin de Boer, René Schilder, Erik Jonk en Ron Schilder.

Abou Fofana gaat de lucht in voor één van de weinige Volendamse doelpunten in de tweede helft.

Handballers spelen in return met gebrek aan variatie en overtuiging

Finale-beleving duurt maar kort

Na de maanden durende fase van aan elkaar wennen, elkaar begrijpen en aanvoelen, volgde de juiste afstemming. Na negen jaar zonder landstitel – wel verloren finales – lonkte het zilver van die befaamde kampioensschaal weer eens. En waar ook ter wereld de handballers vandaan kwamen – Frankrijk, Zweden, Limburg – of naar toe zouden gaan, een grote groep spelers van HV Kras/Volendam beseftte dat het nu of nooit was. Voordat ze uit zouden vliegen, wilden ze de geschiedenis van de club markeren en zo'n veelbetekenende banner aan de muur van de eigen sporthal Opperdam realiseren. Het maakte de deceptie zo mogelijk nog groter, want na de spannende – en verloren – thuiswedstrijd (26–27) droop Volendam in de Aalsmeerse Bloemhof zondag af, met het schaamrood op de kaken. Heel even hadden de bezoekers er een finale van kunnen maken. Heel even, niet meer dan dat: 34–20.

Die nipte zege van Green Park/Aalsmeer in De Opperdam betekende de derde keer dit seizoen op die vloer. Zoals Kras/Volendam zowel tijdens de BeNe League als de NL League in De Bloemhof zegevierde. Het vertelde iets over dat de clubs elkaar weinig ontlepen, met dien verstande dat de slotfase van de eerste wedstrijd van de best-of-three niet hoopgevend was voor een scenario waarin Volendam ook voor de derde keer er in zou slagen op vreemde (Aalsmeerse) bodem te winnen. Bij een 25–23 voorsprong begon er in sommige 'Volendamse' hoofden opeens weer iets te blokkeren, zoals hen dat eerder in het seizoen meermaals overkwam. Koren op de molen van Aalsmeer, dat gewend is om met spanningsvelden om te gaan.

In 2019 klopten zij Volendam ook al in de finale over twee wedstrijden, in de afgelopen vier jaar (met uitzondering van het door corona afgebroken seizoen) pakten zij telkens de titel. Die expertise maakte van de regerend kampioen op voorhand de favoriet, maar omdat Volendam de laatste maanden ook onaantastbaar leek als het spannend

werd, was het fifty-fifty. Maar zoals gezegd ging de ploeg van de vertrekkende Amerikaanse coach Mark Ortega tijdens de heenwedstrijd plots terug in de tijd, sloot het aanvallen te snel af, werd er niet goed samengespeeld en werden schoten genomen die nog niet genomen hadden moeten worden. Niemand die even de regie in handen nam. De koppen werden wel bij elkaar gehaald in twee time-outs, maar dat bracht geen verandering.

Lering

Van de 26–27 nederlaag – en het waarom – moest snel lering worden getrokken. Zondag begon Kras/Volendam met de steun van de meegerisde oranje-aanhang voortvarend. De zo sterke Samir Benghanem trok Jordy Baijens naar de grond en moest in de tweede minuut al twee minuten plaatsnemen op de strafbank. Volendam profiteerde van de fouten die Aalsmeer met een veldspeler in plaats van de keeper maakte en twee keer schoten de bezoekers (waaronder doelman Dennis Schellekens) in het verlaten Aalsmeerse doel: 1–3. De

Bloemhof maakte zich op voor een kraker tussen twee Noordhollandse rivalen. Schellekens stopte ook nog eens de eerste pingel van Donny Vink, die een week eerder de een na de ander scoorde. Maar in no-time had de thuisclub de bliksemstart van Volendam teniet gedaan. De Volendamse aanvallen waren doorzichtig, zonder druk en overtuiging, spelers lieten ballen vallen en na 22 minuten (12–8 achterstand) probeerde Ortega iets te forceren met een extra veldspeler (Evert Kooijman) tijdens het aanval. Daar waar Volendam net als in de thuiswedstrijd topscorer Zlatko Pavicevic maar niet in stelling kreeg, daar kon de thuisclub zijn beste spelers (Benghanem en midopbouwer Vaidas Trainavicius) moeiteloos extra rust geven, want het scoren (met name Tim Bottinga) ging door. Door twee uitstekende stops van Schellekens bleef de schade bij rust nog beperkt voor de bezoekers: 15–12.

Misverstand

Meteen na de pauze leek cirkelspeler Alex Binderis de marge naar twee te verkleinen,

maar hij had kennelijk met zijn voet in de cirkel gestaan, waardoor het niet door ging. Niet veel later vloede het laatste beetje geloof in een kentering weg bij Volendam. Volendam trad aan met een extra veldspeler, weer werden ballen knullig verspeeld, waardoor de thuisclub bal na bal in het verlaten doel wierp. Een misverstand was typerend: doelman Schellekens twijfelde of hij naar de kant moest of in het veld moest blijven staan. Terwijl hij nog om sturing vroeg, werd de bal voorin al verspeeld, waarna een tegendoelpunt en tijdsraf van Abou Fofana, die ook geen stempel kon drukken op het spel, volgde.

De chaos leidde in de negende minuut tot een 21–13 score. Eigenlijk was de wedstrijd – en daarmee de strijd om het landskampioenschap – toen al gespeeld. Want waar Volendam als los zand oogde, stond het bij Aalsmeer als een dijk. De daadkracht en eenheid bij de thuisclub hield aan, bij de bezoekers was dat er in de weken naar de finale toe, maar niet toen het moment daar het hardst om vroeg.

Green Park/Aalsmeer: René de Knecht, Marco Verbeij; Nils Dekker, Jimmy Castien, Max de Maat, Samir Benghanem, Vaidas Trainavicius, Tim Bottinga, Donny Vink, Don Hartog, Jeromy van der Ban, Rob Janssen.

HV Kras/Volendam: Dennis Schellekens, Rob Goudriaan, Jordy Baijens, Leon Geus, Zlatko Pavicevic, Filip Pettersson, Abou Fofana, Tim Roefs, Jeroen Roefs, Florent Bourget, Marnix Roos, Robin Nagtegaal, Stefan van Gils, Wessel Blokzijl.

Restaurant
le Pompadour

It's Wine
VOLENDAM

HOTEL

Old Dutch

Goed gedaan mannen!

ALS SUPPORTER VAN DE DAMES EN HEREN WENSEN WIJ BEIDE TEAMS VEEL SUCCES IN HET NIEUWE SEIZOEN!

100%NL MAGAZINE
gewoon het leukste blad van Nederland

Jammer Heren!
De focus kan weer 100% op volgend seizoen.

www.100pmagazine.nl

Business Mobile
communicatie professionals

**STRIJDEND TEN ONDER.
SUCCES VOLGEND SEIZOEN!**

Business Mobile | Marterkoog 5, Alkmaar | 085-6255600 | www.businessmobile.nl

**Duurzaam Belegger
Academie**

Trots op de mannen, volgend jaar beter!

Heel erg jammer, op naar de titel komend seizoen!

VITRAGES - ZONWERING - BEHANG - LAMINAAT - TAPIJT - GORDIJNEN

Edammerweg 9 - Volendam - Tel: 32 12 40

AVENHORNS VLECHTBEDRIJF B.V.

Schrepel 20
1648 GC DE GOORN

Tel.: 0229- 543737

www.avenhornsvlechtbedrijf.nl

**METSELBEDRIJF
VEERMAN - ROLIE BV**

Trots op deze prestatie!

**Administratiekantoor
Runderkamp**

**MANNEN, KNAP GEDAAN
EN HEEL VEEL SUCCES
VOLGEND SEIZOEN!**

Administratiekantoor Runderkamp | Wattstraat 2a, 1131 JX Volendam | www.administratiekantoorrunderkamp.nl

EIGENLABEL
MERCHANDISE

**Dank aan alle spelers, crew,
vrijwilligers en overige betrokkenen
voor een mooi seizoen. Op naar de
volgende finale!**

EL Merchandise BV | Dieselstraat 4, Volendam | www.eigenlabelmerchandise.nl

Wij zijn trots op de prestatie van
HV KRAS/ Volendam
Op naar de titel in 2023!

**tegелzetbedrijf
VOLENDAM**

H.J. Calkoengracht 27
1131 ZM Volendam
Mob: 06 - 53 47 17 99
Mail: tuijpfabouw@ziggo.nl

**JAMMER MANNEN.
MOEDIG GESTREDEN.**

**TOM
SCHILDER**
schildersbedrijf
schilderen als topsport

Tel. 06-47424488

WWW.TOMSCHILDER.NL

**collectief
makelaars**

Makelaardij | Aan-Verkoop | Taxaties

collectiefmakelaars.nl | 0299 71 45 55 | (Hans Schindeler)

0624 69 06 19

Een geëmotioneerde Leon Geus bedankt de meegereisde Volendamse supporters. Het zit er op.

In Volendam woonachtige Leon Geus stopt er nu écht mee 'HET WAS WEER EEN BEETJE ALS VROEGER'

Bij het ontvangen van de afscheidsbloemen uit Aalsmeerse handen – voordat de landskampioen zelf gehuldigd werd – deed Leon Geus zijn uiterste best om zijn tranen te bedwingen. Even later viel hij geëmotioneerd in de armen van zijn ouders. „De tv-camera's zijn op je gericht en normaal gesproken ben ik niet zo snel emotioneel. Maar ik voelde het wel. Dus toen ik vervolgens mijn ouders zag... Zij brachten en haalden me vanaf mijn tiende naar en van Volendam en hebben jarenlang veel tijd en brandstof geïnvesteerd. Dan komt alles er van de afgelopen twaalf jaar – op zijn negentiende vestigde hij zich in Volendam – even uit.”

Als tienjarig Hoorns jochie meldde Leon Geus zich voor het eerst op de training bij HV Volendam. „Ik kwam van Zwaluwen'30 en was de enige tussen alle Volendammers toen ik op mijn elfde de overstap maakte. Het kwam toen nog niet vaak voor dat een kind van buiten mee kwam trainen en overkwam. Het eerste team maakte stappen, ging naar het landskampioenschap en er kwam een jeugdplan onder leiding van Claus Veerman.”

Leon debuteerde op zijn achttiende in de hoofdmacht. „Ik kon naar een andere club, vroeg mezelf af of ik klaar was voor het eerste en besloot te blijven. Aanvankelijk zat ik veel op de bank hier, vervolgens had ik een

vaste plek op de linkerhoek.” En was hij onderdeel van de successen. „We wonnen alle prijzen, speelden in de voorronde van de Champions League en in die periode heb ik ook twee A-interlands gespeeld. Als 22-jarige, dat was hartstikke mooi. Wat ik van toen nog weet, was dat ik in de jeugdopleiding altijd korte termijn-doelen had, daarna kwam het eerste in het zicht en in dat ene jaar kwam alles samen. Ik heb nooit de ambitie gehad om in het buitenland te spelen. Ik zat hier goed. Wilde hier wel blijven wonen en ondertussen werkte ik aan een maatschappelijke carrière.”

Bloed

Dat leidde er toe dat hij bij KPN als regiodirecteur aan de slag ging en het handbal vaarwel zei, maar het ging toch weer kriebelen. Toen de Amerikaanse coach Mark Ortega het gesprek aanknoopte, dook Geus toch weer de zaal en het krachthok in. „Ik gaf het maatschappelijke meer voorrang, maar het bloed kroop toch waar het niet gaan kan. Alleen moest ik er wel meer voor doen om fit te blijven en als ik het doe, ga ik er niet half in. Ik ben blij dat ik die terugkeer heb gemaakt, ook al is acht keer trainen naast het werk een opgave. Ik kan nu zeggen dat ik er nog één keer voor gegaan ben. Het was niet helemaal het einde dat ik had gewild, maar ik heb vrede bij het afscheid.” Hij hoopte uiteraard nog één keer die kampioensschaal in zijn handen te mogen houden en te delen met het handbalpubliek. „Ik merkte in de eerste finalewedstrijd al dat we de score niet konden uitbouwen, we moesten hard werken om een of twee punten verschil aan te houden. Niemand van ons kwam

in de flow. Dan weet je dat als je een of twee keer mist, dat Aalsmeer wel jongens heeft die in de flow zaten en goed in de systemen zaten. Vervolgens kwam de fase dat we het individueel wilden beslissen, naar het midden gingen handballen, maar meer de flanken hadden moeten gebruiken. Daar ligt ook een kracht van ons en daar lag ruimte. In de video-analyse zagen we dat en sloegen we onszelf voor de kop. Maar in de return lieten we het daar ook liggen. Dan mag het kennelijk niet zo zijn.”

„We hadden al vroeg in de wedstrijd veel balverlies, misschien was het de druk, stress of onzekerheid. Op die details komt het wel aan in de finale.” Geus probeerde als reserve medespelers aan te sturen en sprak ook even met coach Ortega. „In mijn werk coach ik ook veel mensen, dus ik probeerde nu ook iets bij te dragen vanaf de bank. Jongens helpen te herinneren aan wat we hadden afgesproken, want in het veld ben je zo gefocust op andere dingen. Maar het liep vast. Er gingen basale dingen mis bij ons, we lieten de bal niet lopen, waren veel te slordig. En lieten bijvoorbeeld Tim Bottinga heel dichtbij komen, waardoor hij een podium kreeg om in de flow te komen en de wedstrijd te beslissen. Aalsmeer wisselde door en had ook jeugd in de ploeg staan, durfde de keuze te maken om de grote mannen op de bank te zetten en de jonkies er in te zetten. Wij leunden op één team, dat er in de weken daarvoor ook stond, maar als het dan niet loopt, dan is het voor anderen moeilijk om het alsnog in te vullen.”

Herinneringen

Hij mocht zelf ook nog zijn opwachting ma-

ken. „Maar op dat moment sta je er tien achter, met minder dan een kwartier te gaan. Dan sta je met pijn in je hart in het veld. Je hoopt het met de jongens die er in komen nog naar zes goals verschil te trekken, sowieso voor de supporters die mee zijn gekomen. Maar dat lukte ook niet meer.” En dus was het zondag abrupt afgelopen voor hem. „De afgelopen maanden besef je dat je de keuze hebt gemaakt om te stoppen, dat je een mooie carrière hebt gehad, maar je bent zo gefocust op de trainingen en wedstrijden die komen gaan. Dan komen die finales: elke dag dat het dichterbij komt, weet je dat het over kan zijn. En sta je stil bij alle mooie dingen die je hebt beleefd. Als je handbal speelt, zit je in de tunnel. Als het dan opeens stopt, dan komen de herinneringen boven. Je beleeft het onderweg wel, maar achteraf waardeert je het pas echt.”

Zondagavond bleven daarom de emoties vloeien bij de Westfries. „Je medespelers worden je maatjes, je ziet ze net zoveel als je collega's van het werk en je familie. Bij de club heb ik ook een familieband opgebouwd, zo voelt het. Ik blijf er bij horen, maar zal op een andere manier betrokken zijn. Handbal is weer meer gaan leven in Volendam. Het was weer een beetje als vroeger, dat allerlei mensen je weer succes wens-ten.” Hij maakte nog de rit over de dijk mee als landskampioen. „Gouden tijden. Als sporter het mooiste om mee te mogen maken, spelen in die ambiance en dan het feest met de betrokken mensen. Dat zijn de mooiste jaren geweest. Het topsportboek is nu dicht. Over een tijdje zou ik mijn trainersdiploma's willen halen en iets voor de jeugd hier willen betekenen. En ik blijf nog twee keer per week trainen bij Heren 2.”

qstylez.

JAMMER HEREN!

VEEL SUCCES
IN HET VOLGENDE
SEIZOEN!

qstylez.nl

tol
plaatwerk

**Dit jaar zilver, volgend
jaar goud!**

BodyResults
now it's personal

**Een knappe 2^e plaats,
goed gedaan mannen!**

De trotse Strength & Conditioning
trainers van HV Kras / Volendam!

H2O **ESPORTS CAMPUS
AMSTERDAM**

**HV KRAS/ VOLENDAM,
JAMMER!**

Maar het was een mooi seizoen!
We zijn trots.

WWW.H20.GG

Occasioncentrum de Groot B.V.

**Helaas geen kampioen, maar toch gefeliciteerd
met het behalen van deze mooie prestatie!**

Mgr. C. Veermanlaan 1b • Volendam • 0299 321928 • verkoop@degrootvolendam.nl • www.degrootvolendam.nl

**HV KRAS/
Volendam, Jammer!**

Maar het was een
mooi seizoen! We zijn trots.

rebel
in
marketing
& sales

schurq.

GRANDO
KEUKENS & BAD

Grando Purmerend

Edisonweg 17, Tel.: 0299-223580
grando.nl/purmerend

H2O **ESPORTS CAMPUS
AMSTERDAM**

HV KRAS/ VOLENDAM, JAMMER!

Maar het was een mooi seizoen! We zijn trots.

WWW.H20.GG

Zwarthoed
SCHILDERS

**VOOROP IN DE STRID, MAAR
NET NIET UIT **DE VERF**. WEES
TROTS OP DE 2E PLAATS!**

Zwarthoed Schilders | 0299 36 13 13 | info@zwarthoedschilders.nl | www.zwarthoedschilders.nl

Zweed Filip Pettersson is dankbaar voor avontuur in Volendam

'GEKOMEN ALS JONGEN, VERTREK IK ALS EEN MAN'

Toen Volendam dinsdagmorgen ontwaakte, zat Filip Pettersson in de auto, naast zijn vader, terug naar huis. „De ene dag speel je een finale en de dag erop neem je afscheid van iedereen. Dat is moeilijk, maar ik weet dat ik terug ga naar mijn vrienden en familie, dat geeft een goed gevoel”, zegt de rechterhoekspeler, die dit seizoen op uitleenbasis bij HV Kras/Volendam wilde doorgroeien. Hij keert terug naar zijn club Ystad IF, dat een jaar geleden EHF Cup-finalist was.

Op dat moment in zijn carrière was de situatie voor de toen 21-jarige Pettersson een beetje uitzichtloos. „Ik wilde meer speeltijd dan ik kreeg, dat was nodig voor mijn ontwikkeling. Dus ik hoopte op een avontuur. Toen 'Volendam' op tafel kwam, leek me dat echt cool om te doen. Verandering van omgeving was goed voor mij. Er waren opties voor mij in Zweden en Noorwegen, op een lager niveau, maar deze stap voelde beter voor mij. Het hielp uiteraard dat Zweedse jongens als Alex Binderis en Zlatko Pavicevic hier al waren en zouden komen. Alex hielp me met alles in het begin.”

Volendam was het grote onbekende voor hem. „Ik kende de Nederlandse competitie niet. Als wij zuidelijk kijken, dan kijken we naar grote handballanden als Duitsland en Frankrijk. Nederland ligt verscholen als het ware, maar ik was best verrast met het niveau, het was beter dan ik vooraf dacht. Hij kwam van Ystad. „Een club waar ik al speelde sinds mijn jeugdtijd, dus ik heb veel gevoelens bij die club. Waar het ook professioneel is. Die club heeft me gemaakt tot wie ik ben geworden. Volendam is wel verschillend, maar het was hier meteen heel goed, met de vele vrijwilligers, die zoveel goeds doen. Die mensen ben ik zo dankbaar. Als je niet zo'n groep mensen hebt, heb je geen club.”

Sleutelspeler

Hij eist veel van zichzelf. „Ik wil altijd goed spelen, maar ik kan niet meer doen dan mijn best. Ze hadden verwachtingen hier, want ik kwam van een betere competitie. Dus ik moest een rol pakken, sleutelspeler zijn, dat vond ik geen probleem. Maar in het begin was het heel vreemd, je gaat weg van je familie en vrienden, ik kwam in een ander land op eigen benen te staan terwijl ik altijd bij m'n ouders had geleefd. Het gaf een onzekere situatie en ik moest absoluut wennen en aanpassen. Daarom was het spel in het eerste deel niet zo goed als dat ik wilde. Maar na een paar maanden voelde ik me comfortabel, ik ben ook tevreden met hoe ik daarna van waarde was voor de club. En het is goed geweest voor mijn persoonlijke groei. Ik kwam hier als een jongen en vertrek als een man.”

In de eerste wedstrijd tegen Aalsmeer liet de Zweed zich niet afstoppen door doelman René de Knecht. Bij de keren dat de rechterhoek werd ingeschakeld, had de keeper het nakijken. „Ik was zó gefocust, wilde zo graag die finales winnen. Vooral als hoekspeler is het een mindgame tussen mij en de keeper. Je moet verschillende schoten kunnen nemen en hem laten denken dat hij weet wat ik ga doen. Dat lukte in die wedstrijd goed.”

„Het was jammer dat we als ploeg niet toonden, wat we de maanden daarvoor wel deden. Ik vond het vanzelfsprekend dat we als ploeg met veel nieuwe jongens aan elkaar moesten wennen en tijd nodig hadden om erin te komen. Iedereen wil zichzelf laten zien. We komen van verschillende landen, die internationale dynamiek vond ik interessant. Dan speel je ook volgens verschillende handbalstijlen. Ik had wel eens discussies met Abou (Fofana, red.). De Zweedse handbalstijl is spontaan, de Franse heeft meer vastgestelde regels.”

Emoties

Langzaam maar zeker vonden ze elkaar steeds beter, maar in de finale was dat maar kort het geval. „Wij haalden niet ons niveau, Aalsmeer heeft ons op alle fronten afge-

troefd. Ik was heel erg teleurgesteld. Dan kruip ik in m'n hoofd, laat geen emoties zien. Dat is net als bij het definitieve afscheid. Veel mensen huilden, zo ben ik niet. Maar ik hoop deze mensen wel weer eens te ontmoeten en ga zeker een keer terug naar Volendam. Vooral die mensen van de club. Met Jan Kwakman raakte ik bijvoorbeeld in gesprek over de oorlogstijd en dat vond ik erg interessant. Dat ging bijvoorbeeld over de armoede die ze hier hadden.”

Oorlog is het voor Pettersson ook als hij in het veld staat, op een andere manier geïnterpreteerd dan. „Dan zit ik helemaal in de wedstrijd. Daarbuiten ben ik anders. 'Origineel', zo beschreef een ploeggenoot mij bij het afscheid. Ik ben mezelf, wat een ander van me denkt, bepaalt niet hoe ik me gedraag.” Hij heeft er vrienden voor het leven bij gekregen. „Alex gaat ook terug naar

Zweden en we spelen komend seizoen tegen elkaar, dan ontmoet ik hem weer. Ik ga hem zeker opzoeken in Stockholm. We woonden immers dit jaar samen, hij is een jaar lang mijn partner geweest”, lacht Pettersson. „Er is een band gegroeid. Zo heb ik meer nieuwe vriendschappen gesloten en daar ben ik heel dankbaar voor. Ook naar mezelf, dat ik deze keuze heb gemaakt.”

De tien uur durende autorit ging hij met een goed gemoed aan. „Niet alleen omdat het vakantie is, maar ook omdat ik bij mijn club Ystad weer verder kan bouwen. Daarover heeft de trainer me al ingelicht. En ondertussen heb ik examens gedaan en ontwikkel ik mezelf ook richting een maatschappelijke loopbaan. Ik zal er alles aan doen om nog het hoogst mogelijke te bereiken met handbal, maar ik besef ook dat er meer in het leven is dan dat.”

Partycentrum de Zedde

Net geen spare, veel succes volgend jaar!

Bowling & Partycentrum de Zedde | Heideweg 1 | 1132 DA Volendam | +31 (0)299 367515 | www.bowlingdezedde.nl

Podobrace.nl

Altijd de juiste steun

Trots op onze jongens en volgend jaar gaat ie met ons mee naar huis!

comeback

re-integratie en advies

- ziekteverzuimbegeleiding
- onderzoek
- loopbaanadvies
- arbeidsdeskundig
- spoor 2 trajecten
- outplacementtrajecten

Voorkom onnodige hoge verzuimkosten en sancties vanuit UWV!

Sportlaan 10 2h, 1131 BK Volendam, Telefoon 0299 74 80 60,
info@comeback-reintegratie.nl, www.comeback-reintegratie.nl

Dennis Schellekens houdt dit keer ook de geniale middenman van Aalsmeer, Vaidas Trainavicus, van scoren af, maar zijn medespelers kunnen er vervolgens geen verdere invulling aan geven.

Dennis Schellekens realistisch na laatste wedstrijd loopbaan

‘HET WAS NIET AGRESSIEF GENOEG’

"Tuurlijk wil je met een kampioenschap afsluiten en voorafgaand had ik echt het gevoel dat we er sowieso een derde wedstrijd uit konden slepen. Maar dit was teleurstellend", kwam Dennis Schellekens op verhaal in De Bloemhof, na de ontluisterende nederlaag in de tweede wedstrijd. De 31-jarige keeper kwam in 2008 als tiener naar Volendam, maakte het behalen van een landstitel mee, vertrok naar het hoge noorden (E&O en Hurry-Up) om vervolgens terug te keren in het Volendamse. In zijn laatste seizoen haalde hij weer het Nederlands team en was hij dicht bij de landstitel. Alhoewel. „Je speelt de laatste maanden zo goed, dan komt de finale en dan speel je twee slechte wedstrijden. Dat is sport. Op het moment dat je moet pieken, stonden wij er niet."

Voor rust keepte de doelman uitstekend. Vlak voor rust balde hij de vuisten richting de bank met medespelers, richting het meegereisde Volendamse publiek. Met een leeuwenschreeuw en enkele reddingen hoopte hij de ploeg van impulsen te voorzien, maar het bleek vergeefs. Al vroeg was

het geen wedstrijd meer en glijpte het door de Volendamse vingers. „Of ik frustratie voelde? Ik denk dat die wel van mijn gezicht af te lezen was. Je staat 1-0 achter, dan is het hier alles of niets en moet je dus alles geven. Maar het leek alsof het daar aan ontbrak. Het was niet agressief genoeg en als je een

finale speelt, denk ik niet dat het daar aan moet liggen. En dat was wel het geval en dat frustreert."

„En waar dit nou door komt, ik weet het niet. Je kan zeggen dat Aalsmeer meer ervaring heeft, dat ze er daardoor als ploeg wel staan en wij niet. Misschien is het de spanning,

aangezien veel van onze spelers nooit eerder in zo'n finale hebben gestaan. Maar ja, vorige week hebben we ook zo'n wedstrijd gespeeld."

Dan is het hier alles of niets en moet je dus alles geven. Maar het leek alsof het daar aan ontbrak'

„In de eerste helft was het al niet agressief genoeg en daar was ik niet blij mee. Vlak voor rust maakte ik nog die reddingen, dus dan denk je: we gaan de kleedkamer in en bespreken wat er anders moet. Dan komt het in de tweede helft wel goed. Maar dan kom je er uit en gaat het zo snel weer mis. We waren echt slordig. Het was een foutenregen en dan zie je het wegvloeien, dat voel je aan alles. En Aalsmeer heeft dan een ploeg die het steeds afmaakt."

„Met zo'n middenman als Trainavicius die het spel verdeelt en koel blijft, hij hoefde niet eens alles te spelen. Al snel was het beslissende gat geslagen en zakte de moed in onze schoenen. Aalsmeer kreeg steeds meer vleugels, dan wordt het vervolgens wel een hele slechte uitslag en een pijnlijk afscheid."

Even hield Schellekens nog de deur op een kier, misschien zou er iets moois komen, hij was immers nog op het recente zo succesvolle EK. „Maar ik heb besloten dat dit de laatste wedstrijd van mijn carrière was. Het is zo mooi geweest en ik ga aan een maatschappelijke loopbaan denken. Ik kan terugkijken op een mooi laatste jaar, maar soms werd het een beetje een sleur. Dus dan denk je meer aan een nieuwe uitdaging. Mijn gevoel zei dat het beter was om te stoppen, dat het tijd is voor iets anders in het leven. Ik zal het zeker gaan missen, maar het is een keuze waar ik achter sta. Voor mij was het jammer dat we zo hebben afgesloten, ik hoop dat mijn teamgenoten die doorgaan er van leren, zodat ze er in een volgende finale iets mee kunnen."

Tim Roefs verbijt de pijn na weer een verloren finale

‘WE HEBBEN NIET LATEN ZIEN WAT WE KUNNEN’

Hij bleef het proberen, wilde graag iets forceren, maar het tegenovergestelde overkwam Tim Roefs. De Limburger was op z'n zachtst gezegd ongelukkig in zijn keuzes. Pas tien minuten voor het einde brak een goede periode aan voor de Volendamse opbouwer, maar toen had Aalsmeer de landstitel al lang en breed binnen. „Je hebt er zoveel verwachtingen van, hier kijk je het hele seizoen naar uit. En dan dit..."

Afgelopen zomer kwam Tim zijn broer Jeroen Roefs, die een jaar eerder overkwam, vergezellen bij Volendam, afkomstig van Lions. Onlangs vond hij helemaal zijn draai, in die zin dat Roefs consistent speelde, net als zijn ploeggenoten. Er bloeide iets moois. „Vorige week verlies je met één goal verschil, maar we hadden dit seizoen twee keer hier bij Aalsmeer gewonnen, dus je weet dat het mogelijk is", dacht hij vooraf nog.

„Maar eigenlijk hadden we in het begin al geen grip op de wedstrijd. Voor mijn doen speelden we te snel uit ons systeem. In de rust praat je daar samen over in de kleedkamer. Maar we kregen geen grip op Aalsmeer. Ook in de tweede helft. Iedere fout die wij maakten, straften zij af met een bal in het lege doel. Daardoor zag je na vijf minuten al dat bij een aantal spelers de energie weg was. Ik snapte zelf ook niet dat heel veel jongens er toen al doorheen zaten. Om eerlijk te zijn speelde ik zelf ook geen goede wedstrijd, leed veel balverlies. Maar je moet méér blijven geven."

Verkeerde vaatje

„Dit is eigenlijk een einde in stijl. Tijdens de BeNe League deden we regelmatig wedstrijden alles goed, om vervolgens op het einde alles te verpesten. Dat hebben we vorige week ook gedaan. Toen stonden we op

voorsprong, maar vernalden we op het einde de wedstrijd. Daar gingen we in deze tweede wedstrijd mee verder. De oorzaak heeft verschillende factoren. Maar als je dan ook uit het verkeerde vaatje tapt, kun je de wedstrijd sowieso niet winnen, van zo'n sterk Aalsmeer."

„We wilden wel, maar het kwam er niet uit. En als we wat probeerden, zat het soms ook niet mee. In een kwartier handbal scoorden we na rust misschien vijf keer. En vloog de ene na de andere bal in ons lege doel. Al is de dekking zo grandioos – en die was niet best – als je aanvallend geen vuist maakt, kun je geen landskampioen worden."

„Ik ben trots op de jongens, een aantal van hen gaat stoppen en daar ben ik meteen na de wedstrijd op afgestapt, om ze te bedanken. Maar dan loop je vervolgens naar het publiek dat is meegekomen uit Volendam, dan voel je je verschrikkelijk en de manier waarop dit is verlopen zal nog wel even nadreunen. Ik had vorig jaar ook al de finale verloren met Lions, van Aalsmeer. Maar nu, nu hebben we niet laten zien wat we kunnen en dat is het allerpijnlijkst. Ook dat ik zelf aanvallend de eerste vijftig minuten niet heb laten zien wat ik moest laten zien. Echt balen. Volgend jaar maar beter..."

Terwijl Aalsmeer feestviert, overdenkt Tim Roefs wat er in het voorbije uur allemaal misging.

Helaas, maar
we zijn toch
heel trots op:
HV Kras/ Volendam

Wij feliciteren onze toppers
van HV Kras Volendam
met de mooie zilveren medaille.

PLASTIC VERPAKKINGEN
Innovation is our motivation

Mooie prestatie
mannen, volgend
jaar voor goud!

Wij zijn trots op de prestaties van **HV KRAS/Volendam!**

www.intersport-theotol.nl

D U N I O N
online marketing

Volgend jaar
pakken
we hem!

DREAM BIG!

Smit Bokkum

ROKERIJ • SINDS 1856

*2e beste van Nederland, een prestatie
van formaat. **Succes** volgend seizoen!*

Smit Bokkum | Slobbelaan 19, Volendam | www.smitbokkum.nl

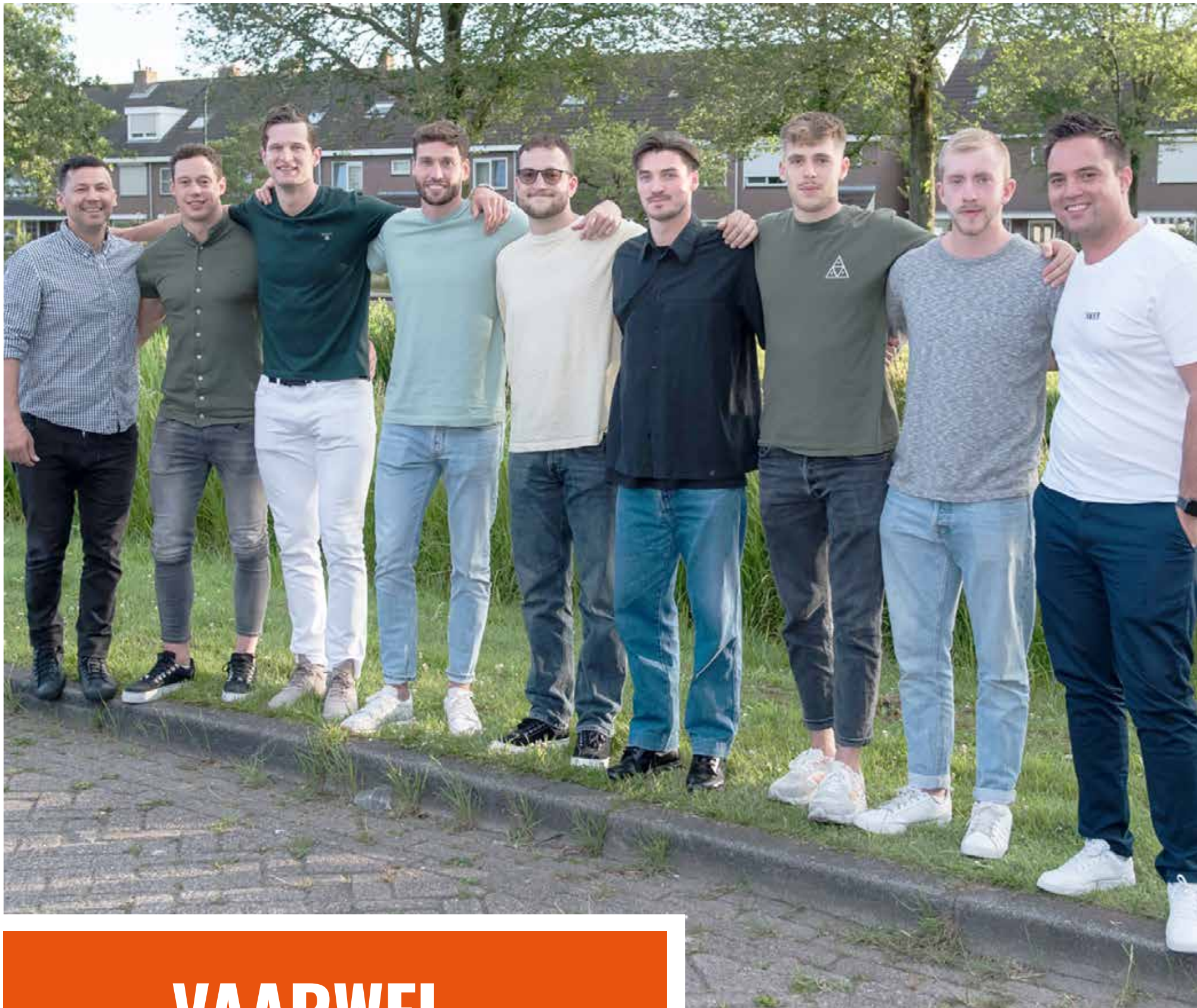

Wij zijn trots op jullie prestatie op naar volgend jaar!

- Bedrijfsadministratie
- Loonadministratie
- Belastingzaken
- P&O Advisering
- Financieringsadviezen

zilver met een gouden randje!

VAARWEL...

De één bracht zijn handballeven door bij HV Kras/Volendam, de ander verliet Frankrijk om zich hier te ontwikkelen en terug te keren om de stap hoger te kunnen maken. Een Amerikaanse coach, Zweedse mannen die terugkeren, een keeper die zijn carrière beëindigt, een jonge keeper (Rob Goudriaan) die zich bij de Duitse Bundesliga-topclub SC Magdeburg gaat voegen. 24 uur na de deceptie in Aalsmeer stonden ze op een rij en zeiden staf, selectie en betrokkenen elkaar vaarwel. Zij die niet meer als coach of speler terugkeren zijn van links naar rechts Mark Ortega, Leon Geus, Marnix Roos, Dennis Schellekens, Alex Binderis, Florent Bourget, Rob Goudriaan, Filip Pettersson en Christiaan Albers.

Maker van de lekkerste visproducten!

Een selectie uit ons assortiment:

Viskoekjes • Viskroketteren • Visburgers
Garnalenkroketteren • Paella • Diverse sauzen
Zalmsalade • Krabsalade • Volendammersalade

**Jammer mannen
maar wij zijn trots!**

FREEK SCHILDER

E.T.B.
**Cas
Sombroek**
B.V.

Elektrotechniek *van* nu *en* morgen

Julianaweg 204 - 1131 DL Volendam - www.cassombroek.nl

Wij feliciteren KRAS/Volendam
met de 2e plaats

DUIN

06 415 01 425

M E T S E L W E R K

**WE HADDEN LIEVER GOUD,
MAAR GEFELICITEERD
MET DIT ZILVER!**

**VOLGEND SEIZOEN WEER
BOUWEN NAAR IETS MOOIS!
TROTS OP DEZE MOOIE PRESTATIE.**

Bouwcombi Volendam | 06 28 10 95 66 | www.bouwcombivolendam.nl | suzanne@bouwcombivolendam.nl

UBV Uitzendbureau

Betrokken & Betrouwbaar

Uitzenden *Werving & Selectie*

Goed gestreden mannen!

UBV Volendam | Julianaweg 45a | 1131 CX Volendam | 0299 39 80 70 | www.ubv.nl | volendam@ubv.nl

Jammer mannen, veel succes
volgend jaar!

CAR WASH
VOLENDAM

Veerman

WOONCENTRUM

Sinds 1918

*Succes
volgend seizoen!*

JAMMER MANNEN!

Wij wensen de mannen
van HV Kras/Volendam
véél Succes in
het volgende seizoen.

Succes
Schoonmaak
VOOR EEN SCHONERE EN MOOIERE WERELD

www.successchoonmaak.nl

Wij zijn trots op jullie prestatie

Ooit waren we
plastic doppen

kras-recycling.com. Well worth the visit.